

Petites comunitats que conviden

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui, diada de Pentecosta, concloc la sèrie de glosses dedicades a les 10 característiques de les comunitats cristianes que gaudeixen de bona salut segons el llibre "Una renovación divina". Les dues que em manca comentar són: "la formació de petites comunitats" i "una comunitat que convida".

Tots els cristians, però d'una manera especial els "nous", necessiten una comunitat significativa, un grup de persones on siguin coneguts, estimats, estimulats i recolzats. Això només és possible si substituïm el sentit de pertinença basat en la vinculació personal amb el rector, per un altre basat en el lligam a una petita comunitat que m'acompanya i m'ajuda a créixer. Si, fins ara, els rectors havíem somniat en una parròquia en la qual cada fidel pertanyés a un grup de servei -catequesi, Càritas, litúrgia, ... -, ara, sense menysprear que el servei vincula, cal apostar per crear petites comunitats que acompanyin el creixement de la fe dels fidels que la formen. L'autor proposa grups de 25 a 30 persones i els anomena "grups de connexió". Considera que tenen totes les virtuts dels grups petits -8/12 membres- i cap dels seus desavantatges i, per això, són grups que creixen, es multipliquen i són capaços de cuidar, animar, equipar i moure al servei els seus membres. L'autor

presenta el darrer "valor" d'una comunitat cristiana "sana" -una "cultura" de la invitació- com la conseqüència normal de viure tota la resta de valors descrits. De fet, no justifica el perquè d'aquesta "cultura" de la invitació, sinó que proposa criteris a tenir en compte a l'hora d'invitar, un model senzill d'invitació i una oferta concreta. Coincideixo, per experiència, que per a fer el pas a la invitació: cal tenir una proposta adequada i concreta -el curs Alpha-; cal tenir clar que som responsables de la invitació però no de la resposta, que la por ens bloqueja i que el coneixement d'allò que pot passar als que invitem ens estimula; cal tenir un model reproducible d'invitació -fer una llista de les persones a convidar-; pregar per ells; quedar per convidar-los; pregar per la seva resposta; i no deixar de contactar-los per a rebre una resposta.

Com ja us he revelat en alguna ocasió, durant aquest any un grup de mossens i un altre de laics estem reflexionant sobre aquest llibre i veiem necessari pensar un model pastoral per a les nostres parròquies inspirat en aquestes característiques que us he anat presentant. Així, doncs, si el rector comença a fer canvis en aquesta direcció ja sabeu d'on provenen!

